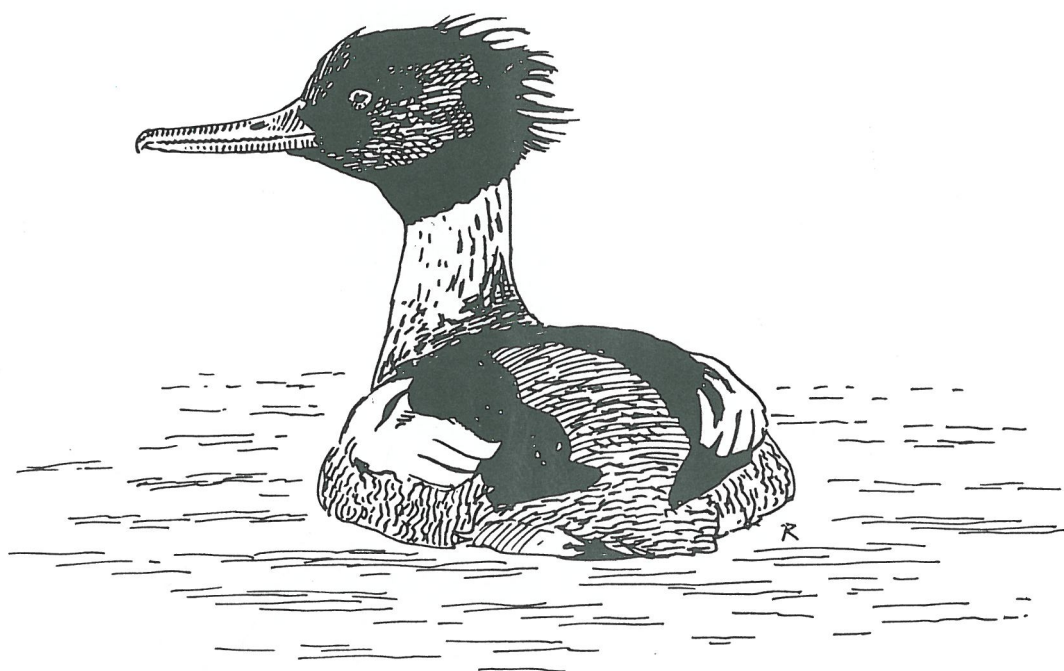


Tomas Aarvak & Ingar Jostein Øien

Ornitologiske registreringer på Store Altsula, Nordkapp kommune.



Norsk Ornitologisk Forening



Rapport nr.4 – 1997

NOF RAPPORTSERIE

RAPPORT NR. 4-1997.

Tomas Aarvak & Ingar Jostein Øien

**Ornitologiske registreringer på Store Altsula,
Nordkapp kommune**

NORSK ORNITOLOGISK FORENING (NOF)

KLÆBU 1997

Tomas Aarvak
Norsk Ornitologisk Forening
Seminarplassen 5
N-7060 Klæbu

Ingar Jostein Øien
Norsk Ornitologisk Forening
Seminarplassen 5
N-7060 Klæbu

© Norsk Ornitologisk Forening, Klæbu
Redaktør: Ingar Jostein Øien
Forside: Siland, hann. Tegnet av Rune Roalkvam
Opplag 50 eks.
ISSN 0805-4932
ISBN 82-7852-017-8

INNHOLD

INNLEDNING	1
Metodikk	1
Værforhold	1
Oppsummering på artsnivå.....	1
RESULTATER	2
Artssammendrag.....	2
Pattedyr.....	9
LITTERATUR	10

INNLEDNING

Denne rapporten beskriver resultatene fra en fugletaksering på Store Altsula (70°57'N25°50'E) foretatt 8 juni 1997 på oppdrag fra miljøvernkonsulenten i Nordkapp kommune. Bakgrunnen for en slik taksering var ønsket om å ha ett grunnlagsmateriale for arealplanleggingen i kommunen. Det må i dette henseende bemerkes at resultatene fra et såvidt kort besøk ikke kan fange opp alt, men vi mener at resultatene likevel gir et representativt bilde av den hekkefugl faunaen som forekommer her.

Metodikk

Store Altsula som er ca 1 km² stor, ble totaltaksert i tidsrommet 10¹⁵–17³⁰. Øya ble inndelt og taksert etter de topografiske naturlige forekommende sonene som finnes her (Figur 1):

- * Området med vier- og buskvegetasjon på nordvestdelen av øya
- * Det flate partiet på toppen av øya
- * Fjæresonen
- * Brattskrentene på sør- og sørvestsiden
- * Skrentene på vest og nordvestsiden

Værforhold

Været under takseringen var fint, ca +10°C, delvis overskya, laber nordlig bris og god

sikt. Utover dagen klarnet det opp til å bli skyfri himmel og sol.

Oppsummering på artsnivå

Hver artsbeskrivelse starter med en kort oppsummering av status for arten på øya basert på denne takseringen. Det ble ikke nedlagt noen spesiell innsats for å påvise reir hos de enkelte artene. Fugl med territorial atferd og indikasjoner på hekking angis som hekkefugl i denne rapporten. Videre gis en oppsummering av antall fugl, med beskrivelse av hva som er funnet av par, syngende og enslige individer. Videre gis det en beskrivelse av artens status i Finnmark fylke og Norge, for å gi ett perspektiv på forekomsten til de enkelte artene. For arter som er sjeldne og hensynskrevende i Norge, er dette angitt under den enkelte artsbeskrivelse.

RESULTATER

Totalt ble det observert 39 fuglearter på øya. Artssammensetningen er typisk for den fuglefaunaen som man finner ellers i Finnmark, og her ble det funnet relativt mange arter i forhold til det totale arealet. Øya representerer en fin lokalitet, hvor antall arter er høyere enn det man finner på fastlandet i Finnmark. Dette er en klar effekt av at øya gir beskyttelse fra typiske landpredatorer som røyskatt (*Mustela erminae*), snømus (*Mustela nivalis*), fjellrev (*Alopex lagopus*) og ikke minst rødrev (*Vulpes vulpes*). Av de registrerte artene peker noen seg ut med gode antall. Gråmåka var svært tallrik, med ett estimert antall aktive reir på ca 90. Rødnebbterne med en koloni på 12–15 par. Heipiplerke, steinskvett og løvsanger fantes også i svært høye tettheter.

Ingen direkte truete arter ble observert, og av de registrerte artene er det kun havørn som er spesielt hensynskrevende i en forvaltningssammenheng.

Artssammendrag

Storskarv *Phalacrocorax carbo*

Fåtallig hekkefugl. Totalt 12 individer ble observert, hvorav 3 satt i en av skråningene

ved antatte reir. Ett av individene fløy med reirmateriale i nebbet. I Finnmark forekommer storskarven vanlig langs hele kysten gjennom hele sommersesongen (Frantzen m. fl. 1991). Siden 1990 har bestanden i Finnmark holdt seg relativt stabil, mens den i Norge som helhet har økt betydelig (Lorentsen 1996).

Toppskarv *Phalacrocorax aristotelis*

Fåtallig. Tre individer ble observert. Hvorvidt arten hekker på øya vites ikke. Denne er i likhet med storskarven en vanlig hekkefugl i Finnmark (Frantzen m. fl. 1991). I Norge er det store variasjoner i bestandsutviklingen, men for Finnmark har denne vært negativ siden 1986–87 (Gjershaug, m. fl. 1994, Lorentsen 1996).

Gås *Anser sp.*

Ekskrementer ble funnet i strandenga på nordvestsiden av øya. Sannsynligvis etter grågås, som har hatt en sterk positiv bestandsutvikling i Finnmark de siste ti årene.

Ærfugl *Somateria mollissima*

Fåtallig hekkefugl. Totalt ble det observert ett par, tre hanner og en hunn. Det ble også funnet to predaterte reir. Arten er svært vanlig langs hele norskekysten, med en estimert bestand for landet på minimum 70.000 par i 1980 (Gjershaug, m. fl. 1994).

Siland *Mergus serrator*

Fåtallig, sporadisk forekommende. Ett par og en enslig hunn ble observert. Silanda er vanlig i store deler av Finnmark både ved kysten og i innlandet (Frantzen m. fl. 1991). Den forekommer også vanlig i resten av landet, med en estimert bestand på 25.000–30.000 individer (Gjershaug, m. fl. 1994).

Laksand *Mergus merganser*

Fåtallig, sporadisk forekommende. To hanner og en hunn ble observert. I likhet med silanda er laksanda en fiskespisende art, men forekomsten er ganske forskjellig. Arten hekker relativt spredt og fåtallig over hele landet inkludert Finnmark, med en estimert bestand på et sted rundt 2.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994). I Finnmark opptrer arten svært tallrik på kysten om sommeren, da flere titalls tusen individer trekker hit for å myte. Således kan store konsentrasjoner sees i munningen av Tanaelva og i Porsangen (Gjershaug, m. fl. 1994, Frantzen m. fl. 1991).

Havørn *Haliaeetus albicilla*

Hekkefugl. Ett par hadde tilhold på sørvest enden av øya, og viste territoriell atferd. Havørmbestanden i Norge har siden fredningen i 1968 hatt en jevn økning, og teller i dag ca. 1.500 par. Arten finnes først

og fremst langs kysten fra Nord–Rogaland opp til Øst–Finnmark. Arten er betraktet som "nær truet" på verdensbasis og den er totalfredet i Norge (Myklebust 1996). Norge har ca 45% av den europeiske bestanden, og har således et stort forvaltningsansvar for arten. Det er derfor viktig at det blir gitt prioritet til reiområdene i arealbruksplaner (Myklebust 1996). Avgjørende for arten er god tilgang på mat, særlig fisk. En god bestand av oter er også gunstig, da havørna utnytter fiskerester som oteren legger igjen (Gjershaug, m. fl. 1994).

Lirype *Lagopus lagopus*

Fåtallig hekkefugl. To hanner og tre hunner ble observert på toppen av øya. Vanlig hekkefugl i den norske fjellheimen. I Finnmark finnes den også vanlig på øyene, men her i mere beskjedne antall.

Tjeld *Haematopus ostralegus*

Fåtallig hekkefugl. Fire par og ett enslig individ ble observert. Arten er vanlig langs kysten av hele landet. Parene hekker hver for seg, og det har vist seg at det er de samme individene som kommer tilbake hvert år. Den norske hekkebestanden har vært mer eller mindre stabil siden 1979 da den ble anslått til ca. 40.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Heilo *Pluvialis apricaria*

Fåtallig hekkefugl. Ett par og seks individer ble observert. Arten regnes for å være en vanlig art i fjellet i Norge, med en estimert bestand på ca. 130.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994). Heiloen er en karakterart for Finnmark, og den finnes stort sett over alt, med unntak i tett skog og på de karrigste partiene i fjellet (Frantzen m. fl. 1991).

Fjæreplytt *Calidris maritima*

Fåtallig. Ett enslig individ ble observert i fjæra på vestsiden av øya. Fjæreplytten hekker spredt i fjellet i Sør-Norge, mens den i Nord-Norge også hekker enkelte steder langs kysten, særlig i de østligste delene av Finnmark. I Finnmark er denne vadefuglen ikke spesielt vanlig som hekkefugl. Den norske hekkebestanden er beregnet til ca. 15.000 par. Majoriteten av disse trekker ut av landet om høsten, men den er likevel tallrik på kysten om vinteren. Trolig er dette fugler som hekker i Nord-Norge, Russland og på Svalbard (Gjershaug, m. fl. 1994). I Finnmark er den relativt vanlig om vinteren (Frantzen m. fl. 1991).

Enkeltbekkasin *Gallinago gallinago*

Fåtallig. Ett enslig individ ble observert. Enkeltbekkasinen er en av våre vanligste vadefuglarter, og finnes hekkende fra kysten og opp i mellomalpine områder over

hele landet. Den norske bestanden er estimert til ca. 55.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Tyvjo *Stercorarius parasiticus*

Fåtallig. To individer ble observert. Arten er vanlig langs kysten av Finnmark, i likhet med resten av landet (Gjershaug, m. fl. 1994).

Fiskemåke *Larus canus*

Fåtallig hekkefugl. Kun tre par ble observert. Ett reir med tre egg ble funnet. Arten er vanlig i hele Finnmark, men den største tettheten finner man i de indre delene av fylket (Frantzen m. fl. 1991). I Norge er fiskemåka var vanligste måkeart, og bestanden er anslått til minimum 150.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Gråmåke *Larus argentatus*

Svært vanlig hekkefugl. Totalt ble 588 individer observert. Av ett utvalg på 114 individer var det 17 som lå på reir (14,9 %). Dette gir et estimat på ca. 88 aktive reir da registreringen ble utført. Mye tydet forøvrig på at det blir plukket egg på øya, og andelen av fuglene som gikk til hekking antas å ha vært høyere. Hovedtyngden av fuglene hekket i de bratte skrentene på østsiden av øya. Arten er svært vanlig langs hele norskekysten, med de største koloniene i Troms og Finnmark. Den totale

hekkebestanden er anslått til ca. 150.000–200.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994). Generelt har bestanden hatt en markant økning de senere årene, noe som er i samsvar med trenden i resten av Europa. I Nordland ble bestanden fordoblet i perioden 1989–93 (Lorentsen 1996).

Svartbak *Larus marinus*

Vanlig hekkefugl. 10 par og 3 enslige individer ble observert. Arten er svært vanlig langs kysten i hele Norge. I Finnmark finnes det også en del par som hekker i innlandet. Gode data på bestanden i Finnmark eller i landet som helhet finnes ikke, men mye tyder på at arten har hatt en relativt stabil hekkebestand de siste 20 årene. Bestandsanslaget for Norge ligger på ca. 40.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Rødnebbterne *Sterna paradisaea*

Vanlig hekkefugl. En koloni på nordvestspissen av øya på 12–15 par. Tre reir ble funnet, med hhv. 1, 2 og 2 egg. Rødnebbterna er vanlig langs kysten fra Finnmark og sørover til Rogaland. I Finnmark er det også vanlig å finne kolonier i innlandet (Frantzen m. fl. 1991). Grunnet lite data finnes det ikke noen gode bestandsanslag for arten, delvis fordi den ofte skifter hekkeplass og at hekkebestanden varierer betydelig fra ett år til annet i takt med næringstilgang

(Gjershaug, m. fl. 1994). Arten er relativt ømfintlig for menneskelige forstyrrelser ved etablering av kolonier om våren.

Alke *Alca torda*

Fåtallig, sporadisk forekommende. To individer ble observert på sjøen. Alka hekker hovedsakelig i typiske fuglefjell fra Møre og nordover. I Finnmark er de viktigste forekomstene på Hjelmøya (7.000 par), Loppa (3.000 par), Gjesværstappene (2.500 par) og Syltefjordstaurane (1.200 par) (Frantzen m. fl. 1991). Utviklingen i den norske bestanden er usikker, men den hadde en svak nedgang på 1960–70 tallet (Gjershaug, m. fl. 1994).

Teist *Cepphus grylle*

Vanlig hekkefugl. Totalt 23 individer ble observert, hvorav 4 individer i ura på østsiden av øya. De resterende ble observert på sjøen. Teisten er vanlig langs hele kysten i Norge, og den synes å være mest tallrik i våre nordligste fylker. Bestandsanslag for Norge er svært usikre grunnet teistens svært bevegelige atferd på og rundt hekkeplassen. Arten har hatt en sterk tilbakegang i Sør-Norge noe som sannsynligvis er forårsaket av spredningen av mink (*Mustela vison*). I tillegg er arten utsatt for drukning i garn og oljesøl (Gjershaug, m. fl. 1994).

Lunde *Fratercula arctica*

Ingen lunder ble observert. Det var heller ikke tegn til at den opptrer som hekkefugl i dag. Imidlertid bar torvliene på øst- og sørsiden av øya preg av gammel graveaktivitet, som kan tyde på at lunden har forekommet på øya tidligere.

Sanglerke *Alauda arvensis*

Sjelden. En syngende hann ble observert. Sanglerka forekommer spredt og fåtallig over hele Finnmark, men er sjelden i innlandet (Frantzen m. fl. 1991). Hovedutbredelsen til arten er Østlandsområdet nord til Trøndelag. Den norske bestanden er estimert til ca. 100.000–500.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Låvesvale *Hirundo rustica*

Sjelden, sporadisk forekommende. To individer ble observert på nordvestspissen av øya. Arten er imidlertid ikke hekkefugl på øya. Forekommer spredt og sjelden i Finnmark, og er sterkt tilknyttet kulturlandskap og bygninger (Frantzen m. fl. 1991, Gjershaug, m. fl. 1994).

Heipiplerke *Anthus pratensis*

Svært vanlig hekkefugl. Totalt ble det registrert 4 par, 19 syngende hanner og 7 enslige individer. Arten er sammen med løvsangeren en av våre vanligste

spurvefugler. Den forekommer svært vanlig over hele landet, og er spesielt tilknyttet våre fjellområder. Den Norske hekkebestanden er sannsynligvis på over en million par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Lappiplerke *Anthus cervinus*

Fåtallig hekkefugl. Det ble observert ett par og ett enslig individ. Arten har sin hovedutbredelse i Finnmark, og finnes hekkende spredt over hele fylket, med de beste forekomstene på Varangerhalvøya og Finnmarksvidda. Hekkebestanden er anslått til et sted mellom 5.000 og 20.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Skjærpiplerke *Anthus petrosus*

Fåtallig hekkefugl. Ett par og ett enslig individ ble observert. Skjærpiplerka er vanlig langs kysten i Norge, men synes å avta i de nordligste fylkene. Den forekommer ofte på de værharde øyene på kysten av Finnmark, og foretrekker å hekke i strandsonen. Den Norske hekkebestanden er anslått til et sted mellom 50.000 og 200.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Linerle *Motacilla alba*

Vanlig hekkefugl. Seks individer ble observert. Linerle er en av våre vanligste fuglearter og forekommer over hele landet. Den norske hekkebestanden er anslått til mellom 100.000 og 500.000 par, og synes å

være stabil (Gjershaug, m. fl. 1994). I Finnmark er den særlig tallrik langs kysten (Frantzen m. fl. 1991).

Blåstrupe *Luscinia svecica*

Vanlig hekkefugl. Fire syngende hanner ble observert. Blåstrupa er en relativt vanlig art i Norge, som finnes hovedsakelig i fjellområdene. I Finnmark også ned til kysten hvor det finnes vierkjerr. Den norske hekkebestanden er grovt anslått til 500.000–1.000.000 hekkende par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Steinskvett *Oenanthe oenanthe*

Vanlig hekkefugl. Ni par, fire syngende hanner og ett enslig individ ble registrert. Steinskvetten er en av de vanligste artene i Finnmark, og forekommer fra kysten og inn på vidda. Den har også en svært vid utbredelse i Norge. Den norske hekkebestanden er grovt anslått til 500.000–1.000.000 hekkende par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Ringtrost *Turdus torquatus*

Vanlig hekkefugl. Tre hanner og tre enslige individer ble funnet i brattliene på øya. I Finnmark forekommer ringtrosten sparsomt over store deler av fylket. Arten foretrekker generelt høyereliggende områder, men i Finnmark også ut på kysten med kupert terreng bestående av gress- og

buskvegetasjon. Bestandsutviklingen i Norge er ikke kjent, men det er anslått en hekkebestand på 10.000–100.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Gråtrost *Turdus pilaris*

Fåtallig hekkefugl. Kun et par ble registrert. Gråtrosten er vanlig over hele landet, og hekker fra havnivået og opp til snaufjellet. Den norske bestanden er anslått til over en million par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Rødvingetrost *Turdus iliacus*

Fåtallig hekkefugl. Kun et par og ett enslig individ ble registrert. Rødvingetrosten er i likhet med gråtrosten vanlig over hele landet, og hekker fra havnivået opp på snaufjellet. Den norske bestanden er anslått til over en million par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Løvsanger *Phylloscopus trochilus*

Vanlig hekkefugl. 17 syngende hanner og to enslige individer ble registrert. Løvsangeren er vår vanligste spurvefugl, og finnes nær sagt over alt hvor det finnes trær eller buskvegetasjon. Den norske bestanden er anslått til å være på over to millioner hekkende par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Gråfluesnapper *Muscicapa striata*

Sporadisk forekommende. Ett individ ble registrert på nordsiden av øya. I Finnmark

finnes gråfluesnapperen hovedsakelig i fjordstrøkene og i innlandet (Frantzen m. fl. 1991). I Norge er arten langt mer tallrik i Sør-Norge enn i Nord-Norge. Den norske bestanden er estimert til ca. 100.000–500.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Kråke *Corvus corone*

Sporadisk forekommende. Ett individ ble registrert. Vår vanligste kråkefugl som er spesielt vanlig i områder med menneskelig virksomhet. Den norske bestanden er grovt anslått til 200.000–600.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Ravn *Corvus corax*

Hekkefugl. Ett par med fire unger i reiret ble funnet på nordøst siden av øya i ett av de bratteste partiene. Vanlig hekkefugl i hele Finnmark (Frantzen m. fl. 1991). Den hekker hovedsakelig i klippevegger og brattheng. Bestandsanslaget for Norge lyder på 20.000–30.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Bjørkefink *Fringilla montifringilla*

Sporadisk forekommende. Ett individ ble registrert i vierkjerrene på nordvest siden av øya. Bjørkefinken er svært vanlig i all skog i Finnmark. Kun på kysten er den mindre vanlig (Frantzen m. fl. 1991). Arten er vanlig over hele landet, men de høyeste tetthetene finner vi i høyereliggende

barskog og fjellbjørkeskog. Den norske bestanden er grovt anslått til over en million par (Gjershaug, m. fl. 1994).

Bergirisk *Carduelis flavirostris*

Fåtallig hekkefugl. Seks individer ble observert i bratthengene på øya. Bergirisen er en typisk kystfugl i Norge, men med en fåtallig og glissen utbredelse på kysten i Finnmark. For Norge er det angitt ett bestandsanslag på 100.000–500.000 par, noe som utgjør majoriteten av den europeiske bestanden (Gjershaug, m. fl. 1994).

Gråsisik *Carduelis flammea*

Fåtallig hekkefugl. Ett par og fem individer ble observert. Forekommer svært vanlig i Finnmark overalt hvor det er skog eller bjørkekratt. Populasjonene vandrer mye, og det er derfor vanskelig å gi noe bestandsestimat for arten (Gjershaug, m. fl. 1994, Frantzen m. fl. 1991).

Lappspurv *Calcarius lapponicus*

Fåtallig hekkefugl. En varslende hunn ble registrert. Lappspurven er en karakterart for Finnmark og finnes hekkende over hele fylket. De største tetthetene finner vi inne på vidda, med en mer spredt forekomst på kysten. I sørligere deler av Norge finnes arten hovedsakelig i de høyere fjellstrøkene. Hekkebestanden er estimert

til ett sted mellom 200.000 og 500.000 par (Gjershaug, m. fl. 1994, Frantzen m. fl. 1991).

Sivspurv *Emberiza schoeniclus*

Fåtallig hekkefugl. Fire syngende hanner ble registrert i vierkjerrene på nordvestsiden av øya. Sivspurven forekommer over hele landet, men arten har en forkjærlighet for bjørke- og vierbeltet i høyfjellet, og næringsrike innsjøer i lavlandet. Den forekommer over hele Finnmark, men foretrekker fuktige områder. For Norge er det gjort et grovt bestandsanslag på 500.000 til 1 million hekkende par (Gjershaug, m. fl. 1994, Frantzen m. fl. 1991).

PATTEDYR

Oter *Lutra lutra*

Ett individ ble observert i fjæra. Hi i aktiv bruk ble også funnet ca 5 meter over øverste tidevannsmerke på vestsiden av øya.

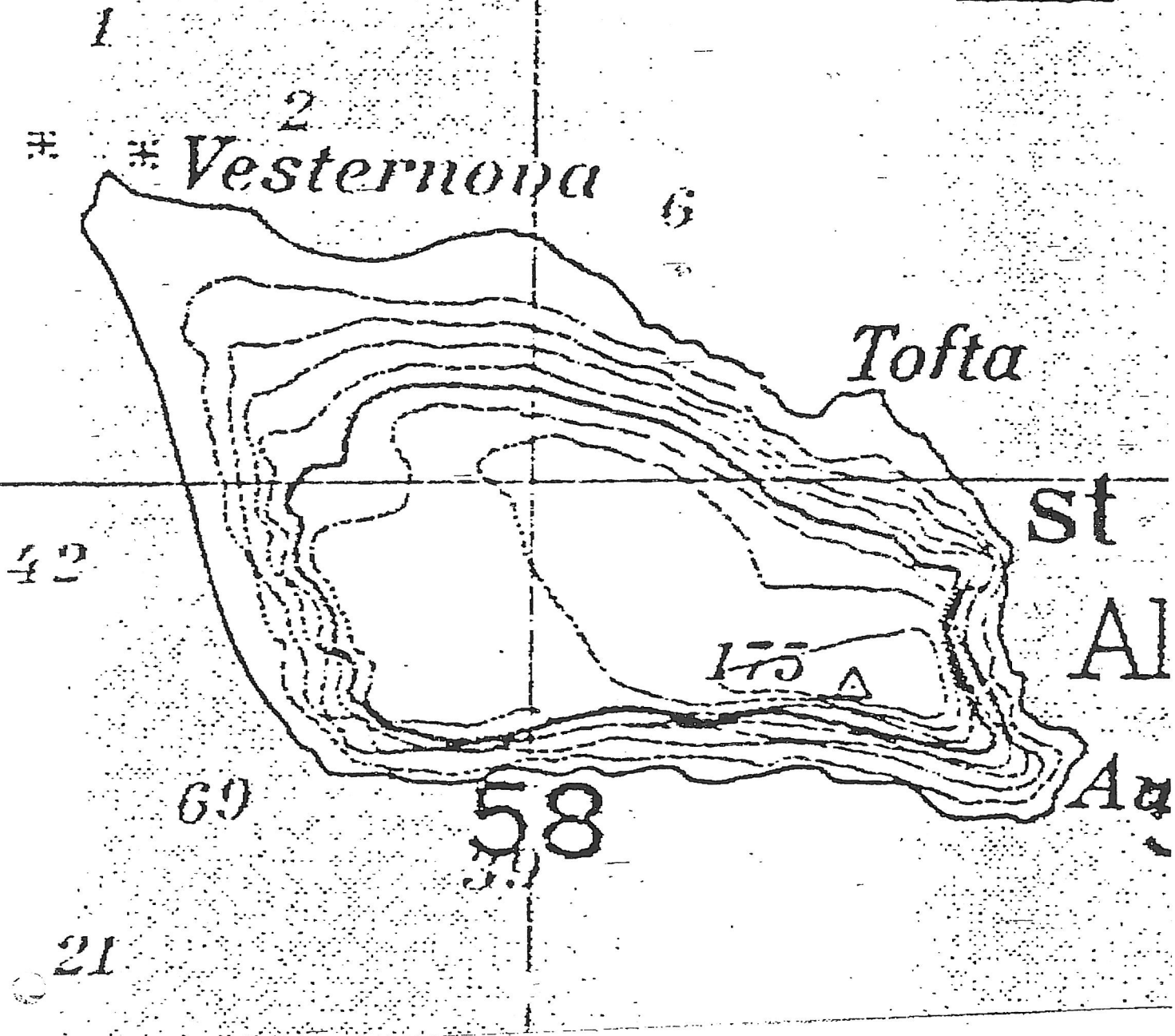
LITTERATUR

Frantzen, B, Dransfeld, H. & Hunsdal, O.
1991. *Fugleatlas for Finnmark*. Norsk
Ornitologisk Forening, avd. Finnmark &
Fylkesmannen i Finnmark.

Gjershaug, J.O., Thingstad, P.G., Eldøy, S.
& Byrkjeland, S. (red.) 1994. *Norsk
Fugleatlas*. Norsk Ornitologisk
Forening, Klæbu.

Lorentsen, S.-H. 1996. Det nasjonale
overvåkingsprogrammet for sjøfugl.
Resultater fra hekkesesongen 1996.
NINA Oppdragsmelding 450:1-62.

Myklebust, M. 1996. Truete fuglearter i
Norge. Klæbu, Norsk Ornitologisk
Forening, Rapport Nr. 5-1996.



Figur 1. Store Altsula (1: 8700)

Retningslinjer for publisering i NOF Rapportserie

1. Alle undersøkelser og forsknings/utredningsoppdrag som utføres av NOF bør publiseres i denne rapportserien. Slike arbeider skal under ingen omstendigheter publiseres/spres på annen måte uten at dette er klarert med Rapportseriens redaksjon, som består av NOFs fagkonsulent og informasjonskonsulent eller med styret.
2. Forfattere/prosjektledere som planlegger publisering skal allerede ved prosjektets start informere redaksjonen om dette, slik at arbeidet kan planlegges og koordineres.
3. Arbeider som ikke er utført i regi av NOF kan også vurderes publisert i rapportserien såfremt prosjektet/resultatene ligger innenfor NOFs arbeids/interessefelt, og ikke medfører en netto kostnad for NOF.
4. Endelig layout gjøres av redaksjonen, men inndeling av kapitler og oppsett forøvrig skal følge den standard som allerede benyttes i rapportserien.
5. Manuskript til rapport skal sendes på diskett til NOFs fagkonsulent, og redaksjonen har frihet til å foreta såvel faglige som språklige korrigeringer. Korrigeringer skjer i samråd med forfatterne før rapporten trykkes.
6. Trykkingsutgifter og dekning for redaksjonens arbeid blir belastet de enkelte prosjektenes budsjetter.
7. Rapportene skal selges gjennom Norsk Ornitologisk Forening.
8. Hvis disse retningslinjene ikke blir fulgt kan redaksjonen refusere manus for publisering. Forfatterne kan da ikke publisere arbeidet i NOF's navn på annen måte uten at dette er klart med redaksjonen eller evt. styret i NOF.

Det forutsettes at manuskripter, tabeller o.l. som skrives for rapportserien utformes i et rimelig utbredt tekstbehandlingsprogram som om nødvendig lar seg konvertere på vanlig PC eller Macintosh. Det er en fordel om hvert kapittel, hver tabell m.v. lagres som separate filer, og at tabulatorer og innrykk brukes i minst mulig grad (unntatt i tabeller). Mange unødvendige ergrelser vil være spart dersom rapportforfatteren tar kontakt med NOFs informasjonskonsulent før skrivingen tar til, for å avklare detaljer mht. innskriving, kapittelinnndeling m.v..

Legg også ved utskrift på papir av samtlige filer slik at brukte spesialtegn o.l. som ikke lar seg konvertere kan rettes opp manuelt. For diagrammer legges også ved en egen papirutskrift med grunnverdiene påført, i tilfelle redaksjonen finner det nødvendig å lage figuren i et tilgjengelig grafikkprogram.

NOF Rapportserie – tidligere rapporter

1994

- 1-1994 Prosjekt dverggås. Årsrapport 1994..... kr. 50,-
- 2-1994 Seabird Censuses on Novaya Zemlya 1994. Working Report..... kr. 50,-
- 3-1994 Fauna at Troynoy and Influence of Polar Stations on Nature Reserve..... kr. 50,-
- 4-1994 Ornithological Registrations in the Uboynaya Area..... kr. 50,-

1995

- 1-1995 Tranebestandens utvikling og status i Norge..... kr. 50,-
- 2-1995 Åkerriksa i Norge 1995. Bestandsstatus og tiltaksplan..... kr. 50,-
- 3-1995 Seabird Censuses on Novaya Zemlya 1995..... kr. 50,-
- 4-1995 The Lesser White-fronted Goose Monitoring Programme..... kr. 50,-
- 5-1995 Status for verneverdige våtmarker i Norge..... kr. 50,-

1996

- 1-1996 Bestandsforhold og bruk av nøkkelbiotoper hos norske låvesvaler 1995...kr. 50,-
- 2-1996 Åkerriksa i Rogaland 1995. Bestandsstatus og tiltaksplan..... kr. 50,-
- 3-1996 Effekter av militære skytefelt på fuglelivet. En litteraturstudie..... kr. 50,-
- 4-1996 Norsk Hekkefugltaksering. Årsrapport 1995..... kr. 50,-
- 5-1996 Truete fuglearter i Norge.....kr. 100,-
- 6-1996 Åkerriksa i Norge 1996 – bestandsstatus og tiltaksplan..... kr. 50,-
- 7-1996 The Lesser White-fronted Goose Monitoring Programme –
Annual Report 1996..... kr. 50,-
- 8-1996 Spetteundersøkelser ved Vinjefjorden.....kr. 50,-

1997

- 1-1997 Seabird Censuses on Novaya Zemlya 1996..... kr. 50,-
- 2-1997 Bestandsovervåking av spurvefugler ved hjelp av standardisert fangst.... kr. 50,-
- 3-1997 Norsk Hekkefugltaksering. Årsrapport 1996.....kr. 50,-
- 4-1997 Ornitologiske registreringer på Store Altsula, Nordkapp kommune..... kr. 25,-

Alle rapporter kan kjøpes fra NOF, Seminarplassen 5, 7060 Klæbu.